

Barban, prosinac 2006. • Broj: 16 • Godina VI.

Barbanski glasnik

Glasilo Općine Barban

www.barban.hr

BESPLATNO

RIJEČ NAČELNIKA: SRIĆNO VAN NOVO 2007. LITO!

Drage Barbanke i Barbanci,

znan dobro da ste se već navadili u božićnjaku dobit u ruke zadnji broj u litu "Barbanskega glasnika". Lipo je dobit unega unega Vazmenega, pak i zuz Trku na prstenač, ma uvi je ništo drugo. Božićnjak je mjesec u ken nan je nikako teplije poli srca, u ken se šperamo dobit i kakov dar eli kega darovat, u ken se pomalo protivamo za Božić i za dočekat Novo lito. Božićnjak je zadnji mjesec u litu i sinja da su ti drugi preletili, a on je doša zaglavit zorenio, zapaketat lito. Komun barbanski ima u božićnjaku svoj dan, na dan Svetoga Mikule, ki je čuvar Barbana i cilega našega komuna i župe. I po fajt svega tega, uvi je božični Barbanski glasnik tepliji, svitačan je i maljahan je dar svakoj barbanskoj fameji, aš nosi u sebi želje za srićno i zdravo novo lito.

Kakovo je bilo uvo lito ken smo na kraju? Svaki za se zna, a moje je povidat za naš komun. Jena je sigurna, a ta je da se nismo rivali ubogatit, ma smo se stešo dobro držali. Kako i ta druga lita, z malima šoldi smo gledali ča više načinit. Na prnjanskem i barbansken groblju smo finili proširenja, z tin da na barbansken fali još portun. Foši se kemu zapariva da ni to ki zna ča, ma kada pogleda sve une zide i grobnice, pensan da nima nidan niš za reć grdega. Sada se z groblji nimamo ča sramit, aš sva četiri, u Sutivancu, Škitači, Barbanu i na Prnjani, imaju mrtvačnice i proširena su za malo duže vrime.

Mjesni odbori su dobili u uven litu nova vodstva, pensan dobra. Dosta predsjednici je dobilo drugi mandat, a je i novih. Svi skupa se sada dogovaramo kako z malin komunskin šoldon, a z rukami i poton ud naroda po seli, prikurat si boljatak. Za une ki ne rivaju kapit ča je to eli se drže preštuti, povidat ču van da su uve dane Petehi i Draguzeti dobili mod-

erne čekaonice za kurijeru. Općina je kupila čekaonice i dala materija za betonirat fundamenat, a ljudi z sela su fundamenat betonali. Kad bi komun bija bogatiji, ne bi rabilo tako, a poli nas će bit tako i naprid, dok se ne zamoremo. Ki bude stija tako, to će se vreda poznati, a ki ne bude stija, frenivat će boljatak svojen selu.

Finalmente smo našu dicu stavili u novu školu i sada smo svi kumenti. Bilo je čuda mutnega u storici, porednih i trubastih, kako i vajka, i nanevidnih, pak smo se stešo komoć nikako skoporili. A frenade su bile šašinske, aš je lito dan finjena škola čekala dicu na barbanskoj Ravnici. Da je bilo dobre volje, uvo je moglo bit već drugo školsko lito u noven. Pročitajte u uven Glasniku ča govore dica, školska i una manja, aš u školi je i Vrtić! Srična su i presrična, aš je jušto njih zapalo udnovit školu ka će speljivat generacije i generacije mlađih Barbanci naprid u življenje.

Uve smo dane švaltali čestu Pavlići-Paprat i joped po našoj staroj užanci bliže finitku ud lita malo kumentali narod, koliko je bilo u našoj moći. Ko niste zabilj, švaltali smo tako do sada čestu Glavani-Manjadvorci, švaltali smo čestu Rebići-Blaz, švaltivali smo lipahno i po seli, a švaltivat čemo tako i svako lito naprid. Sada će bit najveće po-

tribe pomalo krpat zdereni švalt, uni ki je najstariji u našen komunu.

U uven litu smo rivali montirat dvajsetak novih lampadin ud javne rasvjete; pomogli smo i nogometnen klubu uredit rasvjetu na stadionu u Barbanu za noćne treninge; napeljivali smo materija po puti ljudan za u kampanju, priko stotinu kamijoni; davalo smo materija za uređenje društvenih domi i igraлиšti po seli; sanirali smo krov na domu u Barbanu... Do kraja lita ćemo kupit i montirat rasvjetu južne fasade nove škole, gledat ćemo montirat vibracione trake za umirenje prometa poli škole i u Barbanu, namisto unih rasprekidanih "ležećih policajci", a sanirat ćemo finalmente i krov na domu u Sutivancu... Sve ča ne rivamo u uven litu, načinit ćemo drugo lito eli do kraja mandata. Svitit će i laštiti se naša Barbanština kako pupica, aš bravijega ud tega ni. Raj nebeski je to, pak si ga moramo čuvat i tendit, za sve nas, ma i za sve Barbance ki će se pena rodit.

Drage Barbanke i Barbanci, Van i Vašin famejan želin sričan Božić i srićno Novo 2007. Lito! Na prven mistu Van želin dobro zdravlje, a pokle tega sve to drugo ča si sami poželite.

Vaš načelnik

Denis Kontošić, prof.ing.

VIJESTI

U Barbanu održan koncert mlade pijanistice Tihane Arvaj u sklopu Međunarodnog festivala Organum Histriae

Krajem kolovoza koncertom mlade pijanistice Tihane Arvaj u barbanskoj župnoj crkvi sv. Nikole u sklopu 9. Međunarodnog festivala Organum Histriae Umag 2006. Barban se tim činom uključio u proces zaštite, obnove i revitalizacije orguljske baštine u Istri. Time se ujedno potaklo pitanje povratka orgulja u ovu crkvu, te izrazila želja da se ovdje održe buduće glazbene manifestacije sličnog tipa. Mlada pijanistica, koja je upravo okončala srednjoškolsko obrazovanje u pulskoj Glazbenoj školi Ivana Matetića Rnjugovaa te se upisala na zagrebačku Muzičku akademiju, izvela je djela J. S. Bacha, F. Liszta, S. Rahmanjinova i B. Papandopula.

Asfaltirane ceste na području naše općine

Tokom proteklog mjeseca na području su naše općine počeli radovi na asfaltiranju i sanaciji lokalnih cesta. U sklopu ovogodišnjeg programa asfaltiranja švalto se post-

avilo na cestu Pavlići- Paprat dugačku 880 metara. Također se sanirala cesta prema Borinićima iz smjera ceste Barban-Vodnjan. Na Prnjanima se asfaltirao ulaz u novo groblje, a u

središtu Barbana dio ceste na izlazu prema Raši. Radove je izvelo pulsko poduzeće Cesta, a sredstva su osigurana iz Fonda za regionalni razvoj i općinskog proračuna.

Održana prva Fešta smokve i smokvenjaka

Prva Fešta smokve i smokvenjaka održala se 14. listopada na barbanskoj Placi, a želja je da se takva manifestacija nastavi i sljedećih godina, ali u nešto ranijem terminu. Organizator fešte bila je Općina Barban, pokrovitelj županijska Turistička zajednica, a na izložbi proizvoda od smokve predstavilo se desetak izlagača. Uz suhe smokve, s obzirom da je prošla sezona svježih, na barbanskoj se placi moglo kušati i ostale proizvode od smokvi i to marmelade, rakije, smokve u rakiji ili vinu, te ocat od smokvi koji je pripremila Zorica Grgorinić iz Melnice. Izložile su se i smokve od keramike, a prava je poslastica bio smokvenjak - tradicionalni "sir od smokve". Njih su predstavili Zlatko i Milka Pačić iz Pačići, te Mario Učkar iz Barbana. Emil Perčić iz Barbana napravio je pak smokvenjak u obliku piramide, koji je nazvao Triptih.

U Društvenom domu priređena su i prigodna predavanja o uzgoju smokava te njenoj primjeni u kulinarstvu. Magistar Željko Prgomet iz

rovinjskog rasadnika Skink i poznati užgajivač smokava govorio je o stanju i perspektivama razvoja smokvarstva Istre i Hrvatskog primorja, profesor kulinarstva Ljudevit Sabo izlagao je na temu "Smokva, Barbanština, tradicija",

a Drago Orlić o smokvi kao brandu u turističkoj promidžbi. Feštu su popratili i svirači na mihu Karlo Špada i Luka Batel iz KUD-a Barban te harmonikaši Romano Bačac iz Draguzeti i Igor Vošten iz Pule.

RAD MJESENIH ODBORA U NOVOM MANDATU 2006.-2010.

ŽENE NA ČELU MJESENIH ODBORA: Helena Roce, Ljubica Kolić i Irena Pliško

Voditi jedan mjesni odbor nije laki zadatak. Složiti mještane svog naselja i onih obližnjih, steći povjerenje i nešto hvale vrijedno za svoje selo i učiniti. U toj se funkciji već drugi mandat zaredom okušala predsjednica mjesnog odbora Šajni Ljubica Kolić, a po prvi su put na to mjesto došle Helena Roce, koja zastupa MO Sutivanac i Irena Pliško na čelu MO Manjadvorci. Svaku smo od njih priupitali kako se snalaze na tim funkcijama kao žene te koji su im planovi za tekući mandat.

Helena Roce najmlađa je među njima, ima 27 godina i rodom je iz Damjanici na Žminjštini. Sutivanska je nevista, a od travnja odabrana da predsjeda njihovim mjesnim odborom. Inače radi u pazinskom Istracommercu kao pomoćnica rukovoditelja razvoja te istodobno dovršava međunarodni magisterij kojim će steći titulu magistar specijalist

organizacije i menadžmenta.

- Došla sam na to mjesto, jer su me ljudi odabrali. Kada su me izabrali rekla sam im da ćemo svi zajedno raditi na različitim zadacima. U jednu ruku da svi budu uključeni u rad svoje zajednice, a i zato ča je teško sa svim privatnim obvezama uskladiti i aktivni rad u mjesnom odboru. Ja sam tako preuzeila obnovu društvenog doma, drugi školstvo, kanalizaciju i ostale zadatke. Zadovoljna sam dosadašnjim radom, a moram istaknuti da osim mene u radu MO sudjeluje još nekoliko žena, ča je za svaku pohvalu. Sastajemo se jednom tjedno ča prije ni bija slučaj, a i redovito odlazim na koordinacije s ostalim MO-a di sam vajk među najglasnijima. Anke sam zadovoljna kako smo organizirali Sutivanjicu koja je nekad bila u rangu s žminjskom Bartuljom. U suradnji s Jadranmetalom organizirali smo čišćenje sela od olupina i tako smo dobili neke šolde koje smo, uz one

dobivene od Općine, iskoristili u tu svrhu. Ponekad je teško kao žena biti na čelu MO, jer te neki ljudi ne shvaćaju ozbiljno. Kad nešto dobro napraviš, onda se zna reći da je to bilo lako za napraviti i da to ni bilo niš posebno. Kad je pak nešto loše, onda se reće da je "opet nešto zeznula". Naš plan za ovaj mandat je prije svega obnova društvenog doma di će se uskoro Općina sanirati kroviste, a u planu je i sanacija fasade. To je ono ča znan da će se sigurno ostvariti. Uz to imamo i drugih problema i svakodnevnih stvari koje će se rješavati u hodu. Velika je stvar i nedovršena kanalizacija za koju trenutno skupljamo dokumentaciju.

Ljubica Kolić iz Škitače, inače vlasnice butige u Šajinima, već drugi mandat rješava tekuća pitanja u svom mjesnom odboru. Kaže da je osnovni razlog njezina ponovnog kandidiranja želja da se dovrši neke započete projekte i rješi određene probleme.

Helena Roce

Ljubica Kolić

Irena Plisko

- Budući da cili život živin i delan s ljudima u ten kraju, mislila san da njin moren pomoći u rješavanju nih tekućih problemi. Za drugi me mandat ponukalo to ča nismo dovršili sve ča smo zamislili i počeli. Uglavnom sam zadovoljna i ljudi su me još u prven mandatu dobro primili. Nikad kao žena nis imala nekih problema ili neslaganja. Ali ipak moren reći da mi je malo lakše kada na koordinacijama mjesnih odbora od ovega lita vidin još dvi žene. Dosad smo u Šajinima organizirali vrijedne radne akcije i vajk svi pomoru. Za tekući mandat zadali

ča je Barban, teško podnesti takove troškove, zato smatram da bi u izdacima tribale sudjelovati i susjedne općine, jer se od Šajini vodovodni vod dalje račva prema selima u drugim općinama.

Irena Plisko je ovo prvo presjedanje mjesnim odborom, a uz aktivni rad u pulskoj turističkoj agenciji Lang International, čiji je direktor i suvlasnik, ipak stiže biti aktivna i na lokalnom planu.

- Nije mi teško palo što sam

smo si neke ciljeve koje nismo do kraja ostvarili u prven mandatu, a to je da kompletan mjesni odbor dobije potrebna rasvjetna tijela, da se asfaltira do svakega prtuna i da se dovede voda dovoljnega pritiska do Šajini. Svi znaju da je to već lit i lit problem za Šajince. Moran reći da smo kao mjesni odbor jako aktivni po ten pitanju i već smo puno puti bili u Vodovodu. Žitelji su spremni na sve kako više po litim ne bi imali problema s opskrbom vode. Znan da je jenoj općini, kao

izabrana kao predsjednica jednog mjesnog odbora jer sam, što se tiče organizacije posla, u tome svaki dan na svom poslu. Meni je svakako jako draga da mogu biti aktivna na lokalnoj razini. Uz posao i obitelj ne ostaje mi previše vremena za druge aktivnosti, ali uvjek se može naći vremena kad se to želi i hoće. Inače sam rodom iz Labina, ali kako sam već 30 godina u Manjadvorcima, svi me prihvataju kao svoju. Mislim da me u mjestu nitko ne gleda ili tretira drugačije zato što sam žena, možda imaju i malo više respeksa zbog toga prema meni. Tek smo počeli s aktivnostima u ovom mandatu, a najviše planiramo raditi na uređenju i šminkanju mjesta radnim akcijama, obzirom da je ostala infrastruktura riješena. Ostali su još neki manji zahvati kod asfaltiranja i javne rasvjete što želimo također riješiti. Više ćemo poraditi na gospodarstvu i poduzetništvu. Manjadvorci imaju 200-tinjak stanovnika među kojima smo radili malu anketu i saznali da 18 obitelji ima volju za nekakvim privavnim poslom, odnosno poduzetničkim aktivnostima uz sadašnji posao. Kako se 8 obitelji već bavi poduzetništvom poradit ćemo više na njihovoj koordinaciji i pokušat ćemo ih ujediniti možda u obliku neke udruge ili društva, kako bi si čim više međusobno pomagali. I to je po meni najbitnija stvar koju bih voljela napraviti u svom mandatu. Kako sam i zamjenik predsjednika Udruge privatnih iznajmljivača Barbanturist, namjeravam se ubuduće također više aktivirati u toj udruzi.

RAZGOVOR: ANTON PERČIĆ, član Općinskog poglavarstva

PROŠAO SAM NEŠTO DO SADA

Višegodišnji član Općinskog vijeća, ranije aktivist u KUD-u Barban, pjevač narodnih pjesama, strastveni ronilac te rukovoditelj u pogonu Rakonek pulskog Vodovoda i sindikalist. Sve to opisuje Antona Perčića, člana sadašnjeg barbanskog Općinskog poglavarstva.

Kako uspoređujete svoj nekadašnji rad u Općinskom vijeću sa sadašnjim u Poglavarstvu?

- Nekad prije bio sam vijećnik u Općini Pula, pa dva mandata u Općini Barban. U ovom sam mandatu htio da se nešto promijeni u Vijeću, da uđe više mlađih školovanih ljudi i žena, jer smatram da bi njihov doprinos mogao biti vrlo dobar te da će neke probleme bolje riješiti. Mislio sam da bi bilo bolje da su u Vijeću nove i svježe snage, što se pokazalo dobrom potezom. A mlađi ljudi, također, nisu ničim kompromitirani i vrlo su nepristrani. U međuvremenu ušao sam u Poglavarstvo, a mislim da su me odabrali jer sam stariji i već sam dosad nešto prošao, pa stoga poštjuju moje mišljenje. Inače, zadovoljan sam radom Poglavarstva, dobro se slažemo, a neke stvari znamo rješavati i kroz dužu diskusiju. Rad u Poglavarstvu i Vijeću veoma se razlikuje. Dok se na Poglavarstvu rješava više svakodnevna tekuća problematika, operativne stvari, zamolbe i socijalni problemi, Vijeće se sastaje puno rjeđe i donosi glavne odluke. Moram priznati da je na početku formiranja sadašnjeg Vijeća bilo malo problema, a sada već svi zajedno funkcioniraju kao jedna stranka. Nakon prvih teških koraka i stranačke euforije, sada se gotovo sve odluke donose jednoglasno.

Za što se kao član Poglavarstva posebno zalažete?

- Prije svega za zaštitu prirode, što je usko povezano s mojim poslom u pogonu Rakonek. Tu mislim na zabrinjavanje krupnog i opasnog otpada. Također se zalažem za dovršetak izgradnje kanalizacije u Barbanu, ali i Sutivancu. I da se čim prije ostvare planovi vezani uz čistu industriju na ovom području, čime bi i

proračun bio nešto veći nego sada, što bi nam dalo više mesta za neke investicije. Smatram da bismo, također, radi boljeg obavljanja posla u Općini trebali zaposlit i pročelnika. Što se tiče uređenja naših mista, dosta je učinjeno, ali još bismo trebali poraditi na uređenju samog Barbana. Tu mislim na ulaz u mesto, obnovu fasada i uređenje nedovršene zgrade Stankovićevu kuću. Kad se počne, jedno će povući drugo.

Uz to ste i rukovoditelj u obližnjem pogonu Rakonek pulskog Vodovoda. Što znači raditi u jednom takvom pogonu i kakvu mi uistinu vodu prijemo?

- Ova je, mogu reći tvornica, otvorena 1960., a tamo sam počeo raditi 1968. Na mjestu sam rukovoditelja od 1991., što je više nego odgovoran posao. U svaku dobu dana moraš biti pripravan i, ako dođe do kvara, promptno djelovati, jer imaš odgovornost prema zdravlju ljudi. Usprkos svim govorima da voda nije kvalitetna, moram reći da je naša voda super i redovito obavljamo njenu analizu. Inače, tvornica je kapaciteta 250 litara u sekundi. Uz to sam aktivan i u samostalnom sindikatu u komunalnim i srodnim djelatnostima, čiji sam županijski povjerenik te član republičkog i izvršnog odbora što zahtijeva, uz posao i rad u Općini, veliki angažman.

Ljubav prema vodi pokazuјete i zanimanjem za ronjenjem.

- Da. Kad god imam vrimena, odlazim na ronjenje. Sve je počelo 1976., kada sam kupio barku i postao ronilac u klubu u Rapcu. Riječ je o sportskom ronjenju, a teško je danas

za to izdvojiti vremena, posebno zbog mog posla gdje moram 24 sata na dan biti dostupan, ako u pogonu dođe do nekih problema. Inače, za svoj sam gušt preronio predio od Krnice prema Koromačnu te od Tunarice do Crne pune. Kad roniš, u posebnom si svijetu, a da ne govorim o prekrasnim bojama i posebnoj flori. Ljubav prema moru od mene je naslijedila moja mlađa kćerka Nives.

Oduvijek ste na Barbanštini, ali i šire poznati, kao narodni pjevač i jedan od osnivača KUD-a Barban. Stigete li, uz obvezu u Općini i na poslu, posvetiti se pjevanju?

- Prije sam bio više angažiran, ali i sada zapjevam. S kulturnim sam radom započeo još kao omladinac, a nastavio u Katedri čakavskog sabora u Barbanu. Iz toga je nastala inicijativa za osnivanje našeg KUD-a 1976., u čemu sam aktivno sudjelovao. U prvim sam godinama bio vrlo aktivan kao predsjednik i stalno smo putovali. Prije je također u Barbanu bio formiran pjevački zbor u sklopu KUD-a i želja mi je da se on opet pokrene. Lijepo je vidjeti i čuti dvadesetak pjevača na okupu.

OSNOVNA ŠKOLA BARBAN: ZDRAVKA ŠARIĆ, ravnateljica

U NOVOJ NAM JE ŠKOLI SUPER

Nakon željnog iščekivanja, ova je školska godina krenula u školskim klupama nove osnovne škole u Barbanu. Već tijekom ljetnog raspusta započelo je veliko pre seljenje u nove prostorije te uređenje holova i učionica kako bi škola dočekala učenike prvoga dana nastave gotovo u potpunosti sređena. Kako funkcioniра nastava i atmosfera u modernoj školi novog doba, priupitali smo ravnateljicu Zdravku Šarić.

Kako se snalazite u novoj školskoj zgradi?

- Sada niti ne možemo razmišljati kako smo mogli živjeti, raditi i postizati one rezultate u onim zgradama, kada vidimo kako nam je tu. Ovdje imamo luksuz. Tamo je velik nedostatak bio što smo bili odijeljeni od razredne nastave. Za razliku od sada, nismo imali sportsku dvoranu, knjižnicu i kuhinju. Da stvar bude gora, u školi razredne nastave bila je slaba struja tako da smo uvjek mislili da će doći do požara i tijekom dana mijenjali smo osigurače 5 do 6 puta. Grijalo se na drva, a zbornica je bila veličine 4 kvadrata. Ovo je sada nešto posebno. Započeli smo s nastavom upravo kada se prvu godinu uvodi HNOS (Hrvatski nacionalni obrazovni standard), tako da smo odmah počeli raditi po njemu. Za provedbu tog programa potrebno je puno prostora, a mi to sada imamo u vidu 10 učionica i kabineta razredne nastave, kemije, informatike, likovne kulture, fizike. Imamo i puno sanitarnih čvorova te one posebno prilagođene invalidima, kao i lift za njih.

Kakva atmosfera vlada među učenicima i djelatnicima?

- Atmosfera je također posebna. U školi ne vlada napetost, počevši od učenika, učitelja do spremačica i majstora. Primjetili smo da su nam djeca bolja u ponašanju. Za svaku je pohvalu što čuvaju novi školski

inventar. Dosad na niti jednoj klupi nije zalipljena žvakača, klupe nisu prošarane. Izvrsno vode brigu o čistoći i ozbiljno su nas shvatili kada smo im na početku nastave rekli da školu moraju čuvati za buduće generacije. Odlično je i to što nam je dječji vrtić odmah tu blizu, tako da jedna učiteljica, kad dolazi na posao, svoje dijete ostavlja tu za vrijeme radnog vremena. Kao na zapadu. Inače odlično surađujemo s vrtićom i uvjek si uzajamno pomažemo.

Kada ćete krenuti s uređenjem okoliša?

- Još nam predstoji uređenje okućnice i nadam se da ćemo brzo početi i s time. Zasad je napravljen predivan projekt i kad bude realiziran to će biti nešto prekrasno. Trenutno imamo riješeno parkiralište i jedno igralište koje još treba opremiti. Ostale su pješačke staze i hortikultura. U svakom će slučaju to biti dugogodišnji proces.

Kakve su reakcije roditelja i ostalih posjetitelja škole?

Nina Milevoj, 8. razr. - U novoj je školi super. Sve je bolje i lakše. Malo mi ponekad fali starla škola, jer me za nju vežu lijepo uspomene i čini mi se da smo onda bili više zajedno. Možda smo tamo bili malo slobodniji, jer smo bili u centru Barbana. Ali novo je novo. U novoj mi se zgradi najviše sviđaju informatička učionica, knjižnica i sportska dvorana, gdje van nastave najviše boravim.

- Jednom sam prilikom pozvala ravnatelje pulskih škola na aktiv u našu novu zgradu. Bili su ugodno iznenadeni. A da njima i nama bude lijepo pobrinuti su se svi, od učitelja i djelatnika do roditelja. Svi smo zajedno vozili stvari iz stare škole tijekom ljeta te školu generalno očistili. Posebno se zahvaljujem našem bivšem učeniku Marinu Vozili koji je sa svojim traktorom pomogao preseliti školski inventar, ali i svima koji su pomogli izgraditi ovu zgradu od samih početaka pa do danas. Roditelji su također jako zadovoljni, a i puno pomažu školi nabavkom potrošnog materijala na čemu im se zbilja zahvaljujem. Često znaju reći da im je žao što oni nisu išli u takvu školu. Također mogu biti zadovoljni što njihova djeca kod kuće imaju više slobodnog vremena, budući da u školi uspiju u knjižnici i dodatnim učionicama na miru napisati domaću zadaću. Kad se uselite u novi objekt, uvjek nešto nedostaje i dolazi do neočekivanih problema. Ali uz takvu pomoći i razumijevanje sve je lakše. Još radimo na tome

Antonela Maurić, 8. razr. - U staroj mi se školi sviđalo što smo bili svi skupa i u samom centru mesta, a tu smo malo izolirani. Tu svakako više učim, bolja je oprema i pomagala. Posebno mi se u nastavi sviđa sve zastupljeniji grupni rad. Kao i Nini i meni se najviše sviđaju sportska dvorana i knjižnica, jer toga u staroj školi nismo imali.

da organiziramo jutarnji prihvati djece koja u školu dolaze već u 7 sati ujutro te njihov ispracaj nakon nastave.

Kako se škola spremi za Božić i Novu godinu?

- Ovogodišnje ćemo božićne blagdane početi obilježavati već na sv. Nikolu kada će biti nenastavni dan. Ići ćemo taj dan na misu, a navečer Općini pripremamo priredbu. Božić će također biti nenastavni dan, a u školi ćemo organizirati priredbu i malu feštu za djecu.

Martina Ciceran, 8. razr. - Tu mi je sve ljepše. Ljepše su mi učionice, sve je novo. Imamo i veliku dvoranu, a kako volim čitati, puno vremena provodim u novoj knjižnici. Sviđa mi se i novi način rada nastavnika u ovoj godini. U jednu ruku, zbog većeg broja nastavnih pomagala, ali i samog načina rada, koji je puno slobodniji.

BARBANSKI VRTIĆ "TRATINČICA": SVEMILA MOŠNJA, ravnateljica

ODUŠEVLJENI SMO NOVIM PROSTOROM

S preseljenjem školaraca u nove učionice i barbanski vrtić Tratinčica ušao je u svoje nove prostore u sklopu novootvorene zgrade osnovne škole. Iako je i stari vrtić nedavno obnovljen i proširen, ravnateljica vrtića Svetlana Mošnja kaže da su djeca, roditelji te odgojiteljice Irene Plisko i Lorena Raponja oduševljeni s promjenom prostora.

Je li bolje i lakše raditi u novim prostorima?

- Bolje je u svakom slučaju. Sada imamo dvije velike prostorije, odnosno sobe, gdje možemo podijeliti stariju i mlađu djecu. Prije smo ih također imali, ali nisu bile na ovaj način podijeljene i nisu bile ovako velike, pa bi se znalo dešavati da starija djeca probude mlađu na spavanju. Teško je ponekad djecu držati mirnima dva sata. Jedino nije dobro što nemamo ogradieno dvorište s ljučišćima i toboganim, što smo imali u starom prostoru te što smo odmah na cesti. Također nam nedostaje i jedno malo spremište. Sadašnji prostori mogu prihvati 48-ero djece, a trenutno ih je upisano 34. S vremenom se mijenja broj, tako da će on biti veći nakon Nove godine.

Promjena je i što ste sada spojeni s školom? Koje su prednosti, a koje mane?

- U jednu je ruku prednost što možemo koristiti neke prostore škole, kao što je sportska dvorana. Uz to sada smo dobili i blagovaoniku. Uostalom jako dobro surađujemo sa školom, tako da nema nikakvih problema s školarcima ili uznemiravanja mlađe djece za vrijeme spavanja. Malo nam je neobično, jer smo dosad uvijek bili sami.

Kako su se

privikla djeca i kako im se sviđa novi vrtić?

- Mi smo, ali i djeca, bili oduševljeni novim vrtićom. Dobili smo puno novih stvari i igračaka koje okupiraju djecu. Ali ponekad znaju biti nostalgična, pogotovo kada smo u šetnji Barbanom. Nedostaju im neke stvari iz starog prostora. To je i normalno, i mene zna ponekad uhvatiti nostalгија. Čovjek se veže za djecu, ali i prostor. Još uvijek se nismo do kraja smjestili, pa nam prostorije djeluju hladno, tako da su nam potrebne neke manje investicije, primjerice nabavka paravana za odvajanje centara interesa. Još nam treba nešto vremena da osmislimo prostore, ali ne možemo brže. Također nam prethodi i uređenje okoliša, gdje bi se djeca mogla igrati na otvorenom. Nadam se da ćemo u suradnji s općinom i to uspjeti riješiti.

A roditelji?

- Roditelji su prekuntenti. Sam primjer za to je prvi dan vrtića u novim prostorijama. Vladala je radoznalost i veliko zanimanje. Svi su došli s osmijehom i oduševljenjem.

Stefan Rudan, 5 - Jako mi se sviđaju nove igračke. Te nismo imali u starem vrtiću. Ali fale mi nike stvari. Fale mi velike kocke iz starega vrtića, klackalice, tobogani i ljučišće.

Tea Pinter, 5,5 - Najviše se volim igrati s kolicima i bebami. Kolica sam imala i u starem vrtiću, ali tu imamo još jena kolica. I zato mi je tu lipše. Ali i meni fale ljučišće i tobogan.

Loren Lazar, 5 - Najviše se volim igrati s kamionima i bagerima. Njih nis ima prije. Imamo i nove kocke, ali ja bih opet one stare. I stara kućica kadi smo se igrali.

BARBANŠTINA U NOB-U: MIHO VALIĆ, predsjednik županijskog SAB-a, rodom Punterac

O BARBANSKOJ ČETI I ŠAJINSKOJ TRAGEDIJI

Barbanština je dala velik doprinos NOB-u u tristotinjak poginulih i vrlo se rano, već 1942. godine uključila u borbu protiv fašizma, kada je formiran odbor Narodnooslobodilačkog pokreta za Barbanštinu na čelu kojeg je bio Ivan Kolić - Koštре. Ova se ideja i pobuna protiv fašizma brzo budiла među mlađim ljudima, posebno zbog povezanosti s Rašom i Labinom, a na Punteri su se ubrzo formirale trojke. Tako priča predsjednik županijskog SAB-a, rodom Punterac, Miho Valić koji je u to vrijeme bio dvadesetogodišnjak i pomoćnik barbanskog komandanta Kolića na komandi mesta Barban, odnosno ratne općine Barban. Tada je bio zadužen za stražu i pomoć učiteljici Gloriji Rabac iz Labina koja je u Barban došla pomagati pri organiziranju omladinskih organizacija. I tako do 6. listopada 1943., do velike ofenzive Nijemaca, tzv. Romelove ofenzive, kada se komanda mesta povukla u ilegalu. Nijemci su tada nanijeli velike gubitke kod partizana, ali i civilnog stanovništva, tako da gotovo nije bilo sela u kojem netko nije bio ubijen ili odveden u koncentracijski logor. Ljudi su bili prestrašeni i demoralizirani.

Kako su funkcionalirali barbanski borci nakon ove velike ofenzive Nijemaca?

- Nakon Romelove ofenzive 4. studenog 1943. formirana je, po osnivanju I. istarskog partizanskog bataljona Operativnog štaba za Istru, V. barbanska četa u šumi Trstine kod Želiski. Tada je brojala 11 boraca, komandir čete je bio Anton Mrakić, komesar Anton Radola iz Hrboki, a ja sam bio zapovjednik voda i zamjenik komandira. Četi su pripadali i Jakov i Anton Kolić, Ivan Mirković, Ivan-Zaneto Kleva, Mate i Anton Mošnja, Miho Pavlić Mihac i Roko Rojnić, a već su se drugog dana četi pridružili Ivan i Anton Rojnić, Ivan i Miho Paus, Miho Antonelić, Jerolim Budić te Miho Kalebić. Četa se brzo popunjivala i istovremeno vršila razne akcije na neprijateljske saobraćajnice i garnizone. Prva veća akcija nam je bila da se unište autobusi koji su vozili rudare u Rašu iz Žminja, Savićente, Vodnjana i Pule, kako bi se onemogućila eksploatacija rudnika. Novoformirane čete su bile također u svakom selu, kako bi se ljudima vratio moral i povjerenje u našu borbu. Tako su ponovno organizirani narodnooslobodilački odbori po selima te NOP.

Kojih se akcija posebno sjećate?

- Svaki je dan bio ispunjen strahom i napetošću. Nije bilo mirovanja, stalna borba za život i smrt. Čovjeku bi bilo bolje da se nekih stvari i ne sjeća. Posebno mogu istaknuti akcije kada smo napali njemačke kamione kod Draguzeti u studenom 1943. Ubrzo nakon toga zauzeli smo garnizon u Žminju te na Viliju Božju garnizon u Barbanu gdje su nam se pridružili i Sutivančani. Inače nam je Sutivanac služio kao baza za odmor, gdje su nam mještani pružali utočište i hranu. Krajem te godine, naredbom operativnog štaba za Istru, formiran je I. Istarski bataljon u čiji je sastav uz Rovinjsku, Krničku, Pulsku, ušla i Barbanska četa.

KOMEMORACIJA U ŠAJINIMA

Povodom godišnjice šajinske tragedije iz 2. svjetskog rata, kada su početkom siječnja 1944. spaljeni Šajini, uz velike ljudske, civilne žrtve, dana 9. siječnja 2007. god. održat će se u Šajinima komemorativni skup. Uz evociranje na tragičan događaj, položit će se vijenci na spomenik palim žrtvama NOB-a, a u Društvenom domu će se održati prigodan program uz predstavljanje knjizice "Barbarizam u barbanskim Šajinima", pok. novinara Glasa Istre, Davida M. Fištrovića, koju uređuje i priprema za tisak barbanski načelnik Denis Kontošić.

gade "Vladimir Gortan" s kojom smo posli u borbe u Slovensko primorje do Nanosa, na Kastavštinu do Cavli, na Grobničko polje te u Gorski kotar.

Gdje vas je zadesila šajinska tragedija i kakav je utjecaj imala na vaše suborce?

- Dan prije tragedije uputili smo se prema Šajinima i ispred mjesta naišli na jednog Latina koji je prevozio hranu za butigu. Uzeli smo hranu, ali njega nismo zarobili, što se pokazalo kobnom greškom jer je on taj događaj ispričao fašistima u Vodnjalu. Te su noći saveznički avioni bacali bombe na Pulu, dok smo mi bili blizu Divišići, a fašisti su poharali Bokordićima i Šajinima, zapalili sela i izmasakrirali nevine civile, žene, djecu i starce. Kada smo čuli za tragediju čekali smo ih tamo u zašjeti. Međutim, oni su se vratili drugim putem. Tako da smo bili povezani i s tim tragičnim događajem.

Gdje ste dočekali oslobođenje?

- Iz Gorskog sam kotara vraćen u Istru krajem 1944. kao komesar V. bataljona I. brigade Operativnog sektora za Istru koji je djelovao od Lupoglava do Barbana. Moj je bataljon vodio zadnju bitku na Boljunskom polju. Zatim smo zauzeli garnizon Motovun, a zadnja je naša akcija zarobljavanje 100 Nijemaca s Muzila u Umagu koji su se htjeli predati Englezima u Trstu. Nakon rata život i dužnosti odveli su me dalje od rodnog sela i tamo se više nisam vratio, ali sam uvek bio aktivan u svom kraju, što u Katedri čakavskog sabora, što u Trci na prstenac i na drugim zadacima...

I dalje smo nastavili s našim borbenim aktivnostima, a više smo se puta našli u situaciji života ili smrti. To nam se desilo u Čabrunićima početkom 1944. godine gdje se tada formirao NOP i omladinske organizacije. Tokom noći neprijateljski garnizoni iz Vodnjana i Pule saznali su da smo u tom selu. Te su noći zapalili Malu Gajanu i poubjiali mještane te nas opkolili. Tada je pala odluka da se četa prebaci prema Krmedu, ali kad smo stigli do crkve sv. Vida kod Bala vidjeli smo da se na cesti kod Bala iskrcava veći broj vojnika. Odlučili smo se suprotstaviti neprijatelju. Bila je to borba prsa o prsa koja je trajala gotovo čitav dan. Kad nam je nestalo municije, sakrili smo u suhozid mitraljez i povukli smo se prema Trljima, gdje je bilo zborno mjesto. Tokom te akcije na odstupnici je poginuo naš suborac Josip Milevoj, a preko zida su nam zarobili Viktora Frančulu. Tako se vodila borba po cijeloj Istri do preformiranja I. Istarske bri-

OBIČAJI I TRADICIJA

KAKO JE NIKADA BILO ZA BOŽIĆ

Dok danas gotovo ne razlikujemo selo od grada po načinu života, naši didi, babe, nonici i nonice dio su slike neke druge Istre i nekog drugog doba. Još ih uvijek, dok je televizor ugašen, uz duge zimske večeri možemo upitati: Dide, kako je nikad bilo? Ča se domisliš ča si dobiva za Božić? Ste imali bor i kamo ste hodili na mašu? Ča ste delali kad su zimske večeri bile duge?

Barba Ive Draguzet iz Draguzeti

U Draguzetima takve štorice jedne nam je jesenske još blage noći ispričao 82-godišnji Ivan Draguzet. Iako je odmah na početku rekao da on baš puno ne zna i da se ne domišlja, u krugu smo ga obitelji vratili i sjetili na dane djetinjstva i običaje u Draguzetima.

- Ni bilo nič nikada. Kruh se je dela od trukinje i se susija pod gredon da ne bi poša za niš. Morete mislit kako nan je bija dobar. Beli je kruh bija zaprt u kaseli pod ključen i moga si ga isti za Božić ili Vazan, ako bi ustalo za gostima. Domišljani se jedanput da smo ja i brat Bepo, da nas nidan ne vidi, uzeli kruh i narizali si dvi male fetice. Kad se mati tornala, zajno je znala da fali kruha i pitala je ki ga je uza. Svi smo mučali, dok ni uzela kolac u ruke, priča ovaj nekadašnji Šofer Istratransa.

Barba Ive zna da se Božić više nego s nestrpljenjem čekao. Barem se moglo poštено jesti i tada je to bio blagdan

u pravom smislu riječi. Sjeća se da se na dan Božića odlazio u crkvu na Prnjane, te da je taj blagdan bio rezerviran samo za fameju. Tada se na stolu našlo svega, od juhe, do kapuza s mesom i fuži sa šugom, a od kolača mulinci. Za Viliju obavezno post te okupljanje uz ognjište oko velikog coka.

Od svojih se dječačkih nepodopština živo sjeća da je znao majci krasti jaja kako bi si kupovao cigarete, a da je prije toga fuma lišće od kupine. Kad je porastao, barba Ive je zimske večeri znao provesti i na okolnim zabavama i plesnjacima, koji su se organizirali po selima. Kaže da su mladići iz njihovo kraja u potragu za divojkami odlazili na Ceranštinu gdje su ih prihvaćali kao bogatije. Uz zabavu, zimske su se duge noći kratile uz rad, a najzabavnije je bilo dok se žbuljala trukinja. Tada bi se sakupilo veće društvo, a štoricama, pjesmi i plesu ne bi bilo kraja do dugo u noć. Teže je pak bilo s ogrjevom. Doma se ložila fraška, veća su se drva odvozila na vozima u Puli kako bi se zaradio koji dinar za cuker i ulje. I tako je život tekao, težački uz pokoju radost. Danas, govori barba Ive, je sve bolje i prava je Merika, ali takvih običaja više ni.

Terežina i Mate Kolić iz Šajini

Terežina i Mate Kolić u Šajinima pamte velike fešte, stalna druženja

i okupljanja. Bilo zimi, bilo liti. Terežina je došla ženidbom iz Režanci i još je uvijek neka sjećanja na djetinjstvo usko vežu uz rodno selo. Uvijek domaćica, pa nam je stoga i znala reći kako su se žene nekad pripremale za blagdane.

- Za Viliju Božu je bila običaj da se napravi bor i jaslice. Kitilo se z onim ča imaš doma, ni bilo današnjih ukrsi. Ali bor je mora biti. Postilo se, a uz pasutice i bakalaj se prontivalo i sočivo, slanac ga niki zovu. I fritule s kima bi se ljudi poslužili pokle Ponoćke. Anke bi niki znali pokusiti smokviči i malo rakije kako bi lakše postili. Uvečer bi se molilo i upalilo tri svicu. Na ognjištu bi bila veliki cok, a i njemu bi se davalо malo pasutic i bakalaja za isti. Po coku se i žarilo, a stari su ljudi pokle svakega žara molili za blagostanje na njivah, u štali i hiži za drugo lito. Tu se večer hodilo na Ponoćnicu, kantalo bi se, molilo i veselilo, prisjeća se 78-godišnja Terežina.

Drugi bi dan počeo misom, a nastavio se uz obiteljski ručak. Ni dica se nisu zaboravila, pa su im se po mogućnostima poklanjali paketići s jabukama, mendulama i orihima. Barba Mate dopunjava da se drugi dan za Božićom pak odlazio na veliki ples u selu uz malu harmoniku, roženice i mihi. Blagdanski bi se duh nastavio do Sveta tri kralja, kada su Šajinci već zorom posvećenom vodom blagoslovili svoju zemlju i kuće. Blagdana nije bilo svaki dan, ali ljudi su si našli posla i radosti. Barba Mate kaže da su muški popravljali grablje, manige od raznih alata koji će na proljeće opet u uporabu. Žene su pak prele, plele, slušale štorice, izradivale madrače i ponjave. U selu je također bio i tkalački stan u kući obitelji Blažina, ali nakon tragičnog spaljivanja sela u drugom svjetskom ratu i on je uništen. Bilo je to pravo vrijeme i za nove cokule, koje je u Šajinima izrađivao Paškvalin Brčić. A onda na proljeće opet sve ispočet-

ka, do novoga Božića.

BARBANKE U PULI: SLAVICA ANDRIJANIĆ-KLJAJIĆ, viša medicinska sestra u penziji, likovna umjetnica rodom iz Grandići

SLIJEDE BARBANSKI MOTIVI

Već desetak godina, Slavica Andrijanić-Klajić radost i odmor od svakodnevnice nalazi u slikarstvu. Ova kreativka i umjetnica rodom je iz sela Grandići, gdje je kao prva poratna generacija, zajedno s još pedesetak djece okolnih sela, pohađala danas zatvorenu školu. Nakon četvrtog razreda, osnovno je školstvo završila u Barbanu, a daljnji životni put odveo ju je u Pulu, gdje je završila školovanje, zaposlila se i osnovala obitelj. Ali, kako sama kaže, nije otišla zauvijek, jer se namjerava vratiti u rodno selo i tamo si sagraditi malu kućicu, kad za to dođe vrijeme. Trenutno uz slikanje sudjeluje u radu obiteljske tvrtke Elan, koja se bavi prodajom autodijelova, a uskoro planira otvoriti auto-servis i auto-salon u novom poslovnom prostoru.

Kako ste započeli slikati?

- Nakon osnovne sam škole nastavila školovanje u Puli u medicinskoj školi, a kasnije sam završila i višu medicinsku školu. Taj sam posao oduvijek radila s radošću, jer je riječ o lijepom i plemenitom zvanju i, kad bih mogla, opet bi izabrala to zanimanje. Kada sam ostala u mirovini, nastao je višak slobodnog vremena koji je valjalo na neki način oplemeniti. Neko sam vrijeme istraživala što bih mogla raditi, pa sam se tako prihvatile boja, slika i lijepe umjetnosti. Slikarstvo je izvanredni unutarnji naboј, a sve se svodi na nešto lijepo, kao što je lijepo pružiti nekome pomoći. Kad se čovjek time počne baviti, postane pravi ovisnik i ne može prestati. Inače sam član ULIKS-a i obavezno jednom tjedno moram u galeriju, a može me zaustaviti samo visoka febra. To je jedno lijepo druženje članova svih dobi koji imaju zajedničke sklonosti.

Je li netko u Vašoj

obitelji u sebi gajo slične talente?

- Mislim da sam to naslijedila od oca koji je bio jedna plemenita osoba, izrazito nadarena za perfekciju. Izradivo je male figure od drva u detalj. U svakom slučaju, bitan moment, u cijeloj priči oko iskazivanja mog talenta, imala je akademika slikarica i likovna pedagoginja Milanka Korovljević s kojom sam se na početku intenzivno družila. Boravila sam u njenoj školi slikanja redovito cijele godine i tako se izgradio moj način rada i bolja kvaliteta.

Kojom se tehnikom najradije koristite i koji se motivi mogu naći na Vašim radovima?

- Najradije i najčešće slikam ulja na platnu, nešto manje pastel i akvarel. Ulje na platnu je tehnika koja svašta dozvoljava, dok se akvarel mora uraditi u jednom dahu. Motivi su razni. Od mrtve prirode do pejzaža. Zasad nemam sliku s motivima iz Barbanštine, ali vjerojatno će jedna od mojih sljedećih izložbi u Barbanu biti posvećena upravo tome.

Gdje ste sve dosad izlagali?

- Dosad sam imala dvije samostalne izložbe u Puli i dvije u Barbanu, a redovito izlažem i na zajedničkim izložbama članova ULIKS-a. Slike najčešće poklanjam, tako da sam i novoj barbanskoj školi poklonila jednu sliku za useljenje.

Kako Vam je bilo prvi put izlagati svoje radove u Barbanu?

- Ljudi su govorili: "Ma ča ti to delaš? Ma ča ti to

slikaš?" Doživili su me u jednom drugačijem svjetlu, što mi je posebno dragoo. Inače rado dolazim doma, jer će meni Grandići uvijek biti dom i ja za sebe uvijek kažem da sam Barbanka. Također se ja-

ko veselim svakom napretku i novim inicijativama u rodnom kraju. Mislim da se u našim selima dosta podigla kultura življjenja i da su ona dobila drugi oblik i standard kojim se više ne razlikuju od grada.

PIVNICA "GALLETTO" - PETEHI

- radno vrijeme: radnim danom od 09 - 24, vikendom od 09 - 04
- svaki radni dan tople marende i kompletna ponuda jela sa roštilja i domaćih specijaliteta
- informacije na 099 689 49 06

Sričan Božić i
Novo 2007. Lito

žele Vam

općinski načelnik,
Općinsko poglavarstvo
i Općinsko vijeće
Općine Barban

Veseli praznici!
Buone feste!

puljanka

trgo/metal
PROIZVODNJA I TRGOVINA D.O.O. - SUTIVANAC

Gorica 11b - 52341 Žminj * tel./fax: 052/567 209
www.trgometal.net * e-mail: trgometal@pu.htnet.hr

Izrada i montaža čeličnih konstrukcija
Usluge: - autodizalice
- kamionske dizalice
- samohodne platforme

Maloprodaja elektromaterijala i
kućanskih aparata u Žminju - tel.: 052/846 387

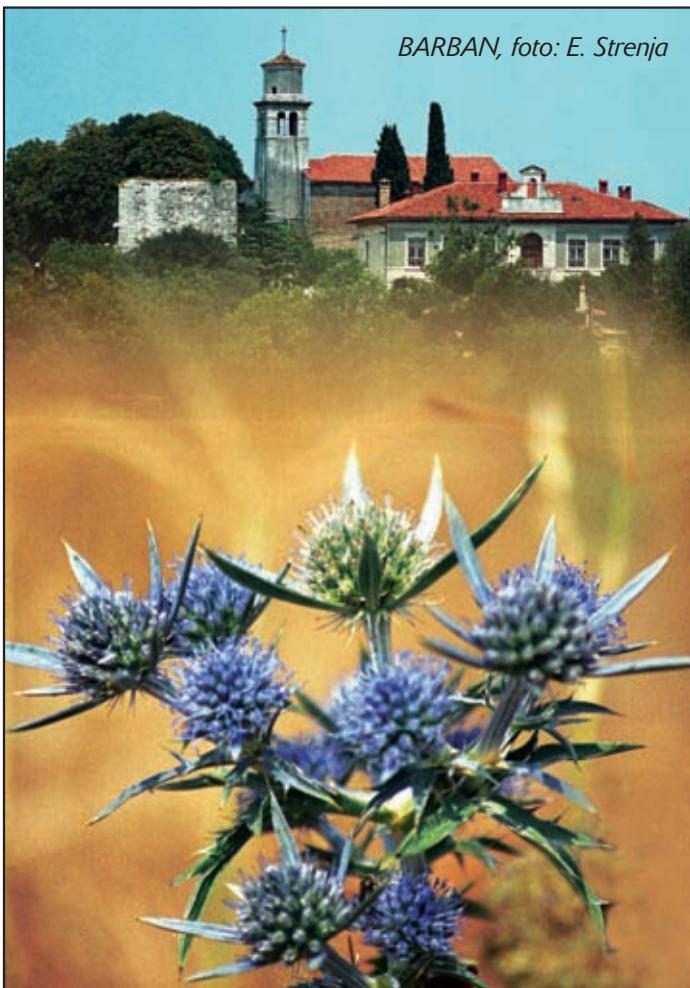
DURAVIT

export-import, trgovina na veliko i malo d.o.o. Pula

fax: 052/535 013; tel.: 535 578, 534 907; e-mail: duravit-pula@duravit.hr

1. Market SANJA - Pula; Ulica Mate Balota 5, tel.: 212 240
2. Market BARBARA - Pula, Ulica Ljudevita Posavskog 1, tel.: 210 165
3. Market 5 PLUS - Pula, Novigradska 13, tel.: 542 451
4. Market STOJA - Pula, Jeretova 23, tel. 211 011
5. Market VERUDA - Pula, Tomasinijeva 9, tel.: 391 683
6. Market BR. 9 - Pula, Poljana Sv. Martina 9, tel.: 219 126
7. Market BR. 10 - Pješčana uvala, Ogranak IV br. 9, tel.: 388 886
8. Market BR. 11 - Fažana, Brionska 8, tel.: 520 501
9. Market BR. 12 - Pula, Zadarska 54, tel.: 543 386
10. Market BR. 14 - Pula, Kraška 8, tel.: 545 074
11. Market BR. 15 - Žminj, Cvitići bb, tel.: 567 040
12. Market BR. 16 - Pula, Paduljski put 41, tel.: 535 127

Zahvaljujemo na dugogodišnjem povjerenju
Želimo vam čestit Božić i sretnu Novu 2007. Godinu

VELEPRODAJA I
MALOPRODAJA PIĆA

VALICA 11
52100 Pula
tel.: 052/534 175
383 240

DENIKEN

VODOTEHNAMONT

vl. ANTIĆ ENIO
Rebići 16
gsm: 098 290 543

VODOINSTALACIJE I CENTRALNO GRIJANJE

Izbor najboljih mladih vina na Martinji u Bičićima

Nakon Ianjskog izbora najboljeg vina Općine Barban, koje se održalo nakon degustacija vina u svih devet Mjesnih odbora Općine Barban, ove se godine Općina odlučila, u suradnji s Mjesnim odborom Šajini i Poljoprivrednom udružom Agronova, organizirati izbor najboljeg mladoga vina u Bičićima uz Martinju, kada Bičićanci slave svog zaštitnika Sv.Martina.

Udruštvenom domu u Bičićima tom je prigodom enolog Sergio Bile, porijeklom iz Bičići, održao zainteresiranim vinarima predavanje ne temu mladih vina i proizvodnje kvalitetnog domaćeg vina. Nakon toga je stručni tim, koji su činili Milio Bulić, Mario Licul i Sergio Bile, degustirao domaća mlada vina iz područja čitave općine i donio ocjene koje su definirale najbolja mlada vina. Isprobalo se 31 uzorak vina, od čega je većina bila bijelih, ali su pri degustaciji kvalitetom prednjačila crna.

Komisija je ocijenila da je najbolje bijelo mlado vino Ivana Bile, a crno Milana Pereše, obojice iz Bičići. Drugo je mjesto za bijelo vino osvojio Albino Rojnić iz Grabri, koji je ujedno jedini na degustaciju donio bijeli muškat koji se ocjenjivao izvan konkurenčije. Treće je mjesto za bijelo vino osvojio Nenad Bulić iz Glavani, dok je drugo mjesto za crno

vino dodijeljeno Josipu Koromanu iz prnjanskih Bateli, a treće Romanu Osipu iz Draguzeti.

Fešta se nastavila uz svirku bičićanskih harmonikaša i domaću kantu, a za proljeće je u Barbanu navedljena još jedna izložba i izbor vina s područja cijele općine.

Inače, uz Božić i Vazan, u Bičićima na Barbanštini Martinja je treća velika obiteljska fešta. Ovo selo sa šezdesetak žitelja slavi svetog Martina i kao svog sveca, a njemu je posvećena i malena crkva, koja oživi upravo za taj dan. Povijesni podaci o crkvici sežu u 11. stoljeće, a obnovljena je 1315., što se zaključuje prema natpisu na kojem se spominje Dominus Bobosius, poznat iz Istarskog razvoda kao župan Martin Bobušić. Crkvicu posjećuje velik broj znatiželjnika, vjerojatno i zbog ostatka freske raspeća, koja datira u 14. stoljeće. U Istarskom razvodu se na ovome području spominje samostan sv. Martina.

MARKO PEKICA

Datum rođenja: 20.03.1943, zvanje: professor, zanimanje: komunikolog

Dosadašnje iskustvo: profesor, novinar, edukator, tekstopisac, scenarist i režiser (preko 150 propagandnih filmova i video reportaža i preko 300 režiranih radio poruka)

Autor velikog broja propagandnih kampanja: Enemon, Rašica, Jupi, Meinl kava, Schweppes, Martini, Cezar, Nara, Jamnička, Fax Helizim, Coca-Cola, Polo, Maggi, Fant, Gavrilović, Standard konfekcija, Kraš, Podravka, Franck, Marlboro, Marlboro Music, Marlboro No.1 Club, Bond Street L&M, Winston, Winston America Campus, Camel, Camel Trophy, Camel Whitewater Challenge, Camel Planet Music, Camel Rhythm Tour, itd..

Direktor marketinga: Coca-Cole, Karlovačke pivovare, Philip Morris-a za Centralnu i Južnu Europu

PR Manager: Marlboro Word Championship Team i rukometni klub Badel 1862, Zagreb

Savjetnik za marketing: Coca-Cole, Philip Morris-a, RJ Reynolds-a, Japanese Tobacco International-a.

Casne funkcije: Direktor festivala tržišnih komunikacija u Portorožu, Koordinator za dizajn Univerzijade '87, član IAA New York od '82, World Council Barcelona '92, član velikog broja žirija, predavač na simpozijima i kongresima, gost predavač na Ekonomskom fakultetu

Nagrade: Propagandist godine 1980. Grand Prix Portorož; radio Finale Festivala u New Yorku-u, radio Srebrne i zlatne ideje; Portorož, Zagreb, Beograd; filmovi; Zlatna medalja Univerzijade '87, Zlatna medalja Karlovačke pivovare

BARBANCI U SVITU: MARKO PEKICA, profesor, komunikolog, novinar, tekstopisac, scenarist, režiser; specijalist za odnose s javnošću, jedan od naših najvećih marketinških stručnjaka

SVAKI IMA SVOJU MENDULU, ORIH, ŠTERNU...

U djetinjstvu nemiran, osnovnoj školi svakakav. Škola na zadnjem mjestu, a na prvom sport. Tako za sebe kaže jedan od naših najvećih marketinških stručnjaka Marko Pekica rodom iz Šajini. Ljubav prema sportu, odnosno rukometu dovela ga je do Zagreba gdje se kasnije posvetio studiju, kasnije novinarstvu i marketingu.

Rođeni ste u Šajinima, na Barbanštini. Kako ste danas povezani s rodnim mjestom i krajem, budući da živite i radite u Zagrebu?

- Prije nego odgovorim na Vaše pitanje, htio bih se zahvaliti uredništvu Vašeg cijenjenog glasila, a posebno glavnому uredniku cijenjenom gospodinu Denisu Kontosiću, na odluci da u ovom broju Barbanskog glasnika budem Vaš gost. S rodnim krajem, Šajinima i ciljem Barbanština vežu me nezaboravne uspomene na djetinjstvo. Iz Šajini san poša čja još 1953. lita, a iz Istre 1962. lita. Od vrontar do denas vijađan po cilen svitu. Bija san svaderi, na svin kontinentima. Svaderi san staja naše Istrijane. Najviše u Nevijorku i u Argentini. Svi ti susreti bili su vrlo dirljivi i nabijeni emocijama. Svima san govorija : Hote doma, bit ćete sričniji i veseliji. Čuda od njih mi je reklo da bi došli i da bi se tornali doma, ma da he je sram, aš reču: Znate ča, niš nisan prikura, sad znan da sam žbalja. Svaki od tih dragih ljudi, kao uostalom i ja, imaju sviju mendulu, svoj orih, svoju šternu, smokvu, svoje brajde, svoju kampanju, svoju crikvu, kante, roženice, naš lipi jezik... Znate, kada ste largo od doma, sve vam to manjka. S tim slikama se budite i s tin kantami grete spati. Na svu sriču, moja supruga Ada i kći Elia imale su razumijevanja za moju ljubav prema Istri, pa smo si u Poreču kupili naš ljetnikovac, gdje zadnjih osam godina provodimo veliki dio godine. U Zagrebu sam sve manje. Nadam se da ću u mojoj Istri i na voljenoj Barbanštini biti sve više, a ne samo na Sveticu, na Trku na prstenc ili kad ki umre na funeralu.

Zašto ste se odlučili za karijeru u marketingu i u kojoj je mjeri propaganda napredovala u Hrvatskoj u posljednjih 15-tak godina?

- Nakon studija književnosti karijeru sam počeo kao novinar, a onda mi je u ruke sasvim slučajno došla knjiga Rogera Burtona, *Uspješna američka propaganda* i onda sam se javio na natječaj tada najveće jugoslavenske propagandne agencije OZEHA. Odmah nakon intervjuja bio sam primljen u stalni radni odnos. Iza toga sve je išlo brzinom svjetlosti. Svakodnevno sam, uz rad, učio, pisao, putovao, snimao... Vrlo brzo su uslijedili prvi uspjesi, predavanja na seminarima i kongresima i prve festivalske nagrade.

Od onda pa do danas, hrvatska propagandna teorija i praksa znatno su napredovale, a pogotovo to vrijedi za ovih zadnjih 15-tak godina, kada je na hrvatsku marketinšku scenu stupila jedna cijela plejada mladih stručnjaka i autora koji svojim radovima osvajaju velika svjetska priznanja.

Šteta je što naša društvena zajednica tek u zadnje vrijeme shvaća svu važnost i značaj marketinške struke za naš ukupni društveno ekonomski i kulturni napredak. Stati na vlastite noge i postati što prije svoj jedini je moto svih mladih ljudi svijeta pa tako i naših. Ta luda trka za materijalnim, poneki put te mlade ljudi dovodi u situaciju da možda zaboravljuju nastrpljenje i učenje. U marketingu i uopće u industriji oglašavanja, koja je jedna od najbržih rastućih gospodarskih grana, stalno se u svijetu, a i kod nas, razvijaju novi obrazovni praktikumi i nove metode učenja. Mladi bi po meni trebali više posvećivati pažnje učenju i stjecanju novih znanja. Kao gost profesor na raznim fakultetima, akademijama i visokim školama za menadžment, više sam se puta uvjerio da je današnja generacija naših studenata u toku studija gladna za novim znanjima, ali, nažalost, naša današnja društveno - gospodarska situacija im ne omogućava da nakon studija realiziraju svoje želje.

Kolikije značaj marketinga nekad i danas u hrvatskom gospodarstvu?

- Uloga marketinga je danas mnogo značajnija nego nekada. Baviti se marketingom i biti netko u market-

ingu danas je vrlo in. Baviti se marketingom prije 40-tak godina, kada sam ja počinjao svoj životni put u ovoj vrlo interesantnoj profesiji, bilo je bitno drugačije. To je značilo biti opasan. Mene su zbog nekih mojih propagandnih filmova i radio spotova proglašavali državnim neprijateljem. No, što su mi više prijetili, ja sam bio još ustrajniji u mom stvaralačkom i profesionalnom opredjeljenju. Drago mi je da me nisu uspjeli zaustaviti, nego da su me svojim napadima još više motivirali. To mi je kasnije donijelo velike radosti i pun uspjeh u mojoj karijeri.

Danas je marketing sve ili još bolje je reći, sve je marketing, ali klasični tip marketinga kakvog mi poznajemo, rekao bi Sergio Zyman, je umro. Njega više nema. Dobra vijest je da je revolucija počela. Ponovno se vraćamo baznom marketingu, odnosno starim principima trgovanja. Mi trošimo novce, da bismo stvorili novce. Ljude zapošljavamo kada trebamo, rekao bi Philip Kotler. Ljudi su hvala Bogu i kod nas postali svjesni da marketing poput novih tehnologija mijenja društvene odnose i našu životnu filozofiju i naš životni stil. Jasno je da samo glup čovjek može odbiti pomoć struke koja nudi povećanje produktivnosti i bolji i lijepši život. Philip Kotler dobro kaže da danas živimo u ekonomiji potrošača. Potrošač je kralj i kompanije moraju postati svjesne činjenice da imaju novog šefa - kupca. Danas nije ništa teško proizvesti, danas je iz bezbroj razloga vrlo teško prodati. Zato nije čudno da mnogi teoretičari kupce smatraju imovinom, ili kako bi Tom Peters rekao: Imovinom kojoj vrijednost raste. Upravo zbog toga danas marketinški stručnjaci u svijetu i kod nas svakodnevno rade na preoblikovanju svojih marketinških strategija, kako bi osvojili što veći broj kupaca za svoje proizvode i usluge. Kompanije su postale svjesne da ovise o kupcu. Svi oni koji budu znali ispunjavati želje i potrebe svojih kupaca bit će uspješniji. Vrijeme diktata i bahaštost je definitivno otišlo u nepovrat.

Zvanjem ste profesor, zanimanjem komunikolog, a iskustvom novi-

nar, edukator, tekstopisac, scenarist i režiser. Zanima me kako povezujete sva navedena zvanja i u kojoj se od tih zvanja najbolje snalazite? Zašto?

- Od svih nabrojanih zvanja, najdraža mi je uloga izvršnog urednika u časopisu Epoha, koju sada obnašam. Propagandne filmove, video reportaže i radio spotove prestao sam snimati i pisati. Znate, nakon tolikog broja snimljenih spotova i radio poruka, jednostavno dođe do zasićenja. Za svoja sam djela dobio brojne nagrade na raznim domaćim i svjetskim festivalima od Zagreba do New Yorka. Danas uživam i u predavanjima na fakultetima, kad za to imam vremena. Ove sam godine imao sreću gostovati i na Ekonomskom fakultetu u Puli, kod mog dragog prijatelja prof.dr.sc. Ivana Šverka.

Koja Vam je bila najomiljenija propagandna kampanja i zašto?

- Od propagandnih kampanja koje sam kreirao, najdraža mi je svakako kampanja za napitak Polo. S tom sam kampanjom osvojio brojne nagrade, a najznačajnije su: finale na Radio festivalu u New Yorku, Grand Prix u Portorožu za radio poruku, Zlatna ideja u Portorožu za film te prva nagrada na jugoslavenskom festivalu u Beogradu i nagrada za film godine u Hrvatskoj. Godine 1980. proglašen sam propagandistom godine. Odmah nakon toga dolaze Schweppes, Meinl kava, Maggi juhe, Stari vinjak Cezar, Faks Helizin, Juppi, Cockta, Martini, Coca-Cola, Marlboro Music, Camel Rhytam Tour, Winston American Campus, Bond street itd. itd. Bilo ih je zaista mnogo i svaka od njih mi je iz raznih razloga na svoj način draga. Osim na velike kampanje, filmove i radio poruke, posebno sam ponosan i na knjigu Iz Jožine torbe i izvan nje o našem poznatom stručnjaku prof. dr.sc. Josipu Sudaru. Kad sam bio mlađi, veselio sam se pisanju scenarija i radu na režiji. Danas volim pisati i slikati. Slikarstvo mi je velika ljubav. Još od najranije mladosti. Imao sam izvanredne profesore iz likovnog odgoja. Posebno se sjećam profesorice Vere Drächler u Rovinju i profesora Josipa Crnoborija u Puli.

Vaša kć Elia Patricia također radi s Vama u časopisu Epoha. Kako je došlo do te suradnje?

- Kada sam se vratio u Hrvatsku prije osam godina, predložio sam Eliji

da počnemo s izdavanjem stručnog časopisa Zvono. Budući da je Elia primarno pjesnikinja, nisam je morao puno nagovaratiti da krenemo u taj izazovni projekt. Elia je dala ime časopisu i postavila svoje uvjete pod kojima želi suradivati. Brzo smo razradili koncepciju i odredili našu misiju. Sve što smo radili u Zvonu i što danas radimo u Epohi, nasljednici Zvona, odvija se pod našim geslom: Gradimo mostove među ljudima, vremenima i prostorima. Elia mi je najdraža suradnica. Raditi s njom je pravi užitak. Vrlo je obrazovana. Govori mnoge jezike. Znatiželjna je, puno putuje i stalno uči i stručno se usavršava. Nedavno je u Velikoj Britaniji objavila odličan rad o b2b časopisima.

Što biste kao priznati marketinški stručnjak učinili na brandiranju općine Barban?

- Moramo znati i toga biti svjesni da je Barban kao brand, odnosno robna marka, mnogo više od običnog pojma branda. To je projekt koji zahtijeva dugoročan i studiozan rad. Ja ovoga trenutka ne znam kakva je slika Barbanštine. Kakvu bi priču trebalo kreirati, što ostaviti, a što promijeniti i novo unijeti. Ovoga trenutka ja to doista ne znam. Profesionalno brandiranje i kreiranje novoga imidža Barbana i Barbanštine, prema mom skromnom mišljenju, definitivno je potrebno. No, taj plan bi se primarno morao temeljiti na relevantnim istraživanjima, osmišljenoj strategiji i zajedničkim nastojanjima općine i svih društvenih, gospodarskih i kulturnih struktura te, normalno, građana, u želji da kreiramo takav brand na kojeg bismo svi bili ponosni. Prvo što bismo trebali učiniti je postaviti si pitanje: Jesmo li zadovoljni sa sobom? Ako nismo, trebali bi znati zašto nismo i što bi to trebalo mijenjati.

Koji su Vam budući planovi i želje?

- Planova imam mnogo. Što ću od svega toga uspjeti realizirati, najviše ovisi o mom zdravlju. Neke od tih ideja možda ću realizirati u suradnji s općinom Barban. Slučajni susret s referentom općine Aldom Osipom, koji me oduševio i kasniji vrlo ugodan telefonski razgovor s načelnikom Denisom Kontošićem, rezultirali su zajedničkim zaključkom da bi bilo dobro da se nademo i da o nekim idejama porazgovaramo.

ELIA PATRICIA PEKICA PAGON

Glavna urednica časopisa za kulturu komuniciranja Epoha je Markova kćerka Elia Patricia Pekica Pagon. Rođena je 1971. u Zagrebu, gdje je završila osnovnu i srednju školu te muzičku školu "Blagoje Bersa". Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirala je talijanski i engleski jezik, koje je usavršavala u Italiji i Velikoj Britaniji, a uz to je naučila španjolski, kineski, francuski, njemački i slovenski jezik. Na Filozofskom je fakultetu u Zagrebu također završila postdiplomski studij iz američkih studija, a ove će godine postati magistar znanosti političkih znanosti na području američkih studija.

U međuvremenu Elia se posvetila i izobrazbi u menadžmentu, prodaji i marketingu. Glumila je u brojnim reklamama te neko vrijeme i u zagrebačkom kazalištu Bagatella, neko je vrijeme bila direktor prodaje i marketinga British Airwaysa za Hrvatsku i Sloveniju, koordinator ureda za Marks and Spencers Hrvatska, generalni menadžer za američku PR agenciju Hill&Knowlton te osnivač i menadžer agencije PRO 21 d.o.o. Također je osnivač i menadžer agencije i izdavačke kuće Elpeluba, a od prošle godine predaje engleski jezik na koledžu Agora.

Uz to poznata je književnica i novinarka. Kao freelance novinarka radila je u časopisima za mlade Rocky Express i Pop etra, a kao copywriter za razne promotivne kampanje poput one Sunce osiguranja i Dione. Piše poeziju i prozu, a dosad je objelodanila zbirke poezije Sama (1998.), U podnožju neba (1999.) te Ljubavne pjesme (1999.), a svoju poeziju izdaje i u SAD-u. Od 2001. do 2004. posvetila se glavnom uredništvu specijaliziranog mjesecačnika za marketing Zvono, a o 2004. magazina Epoha.

BARBANCI NA ČELU 1. ŽUPANIJSKE NOGOMETNE LIGE

Nogometni uprava, ali i navijači nogometnog kluba "Omladinac 1952 Barban" iz Barbana mogu biti veoma zadowoljni razvojem situacije pred kraju prve polusezone. Dobra igra, stroga organizacija i redoviti treninzi urodili su plodom i nogometare doveli na čelo 1. županijske lige. Što je tome zasluzno priupitali smo novog trenera Nina Kosa iz Labina, voditelja seniorske ekipe Mladena Filipovića te predsjednika kluba Milija Bulića.

Jeste li kao trener očekivali ovakav razvoj situacije i u čemu je tajna uspjeha?

Nino Kos: To je također iznenadenje za mene s obzirom da smo lani završili na 6. mjestu i da je otislo 7 prvotimaca. Nisam očekivao da će rezultati biti tako dobri. Ali očito da je ekipa imala potencijal i zasada ga je iskazala. Mislim da sam uspio postići da tim djeluje složno i da su svi kao jedan. Osim toga uveo sam red i disciplinu na treningu, ali i na utakmicama. Svakom treningu prisustvuje oko 18 igrača, što je odlična stvar. Naša je ekipa spoj mladosti i iskustva, sastavljena od pretežito domaćih igrača. Nadam se da ćemo ostati pri vrhu tablice, a uvjeren sam da to sve ovisi o ambicijama kluba.

Mladene, kako komentirate ovakav uspjeh svoje ekipe?

Mladen Filipović: Kad smo formirali ovaj sastav, prije pet mjeseci, nije nam bio cilj osvojiti prvo mjesto. Cilj nam je bio okupiti mlade igrače s našeg područja uz pojačanja na pozicijama koje su nam bile važne. Ova pozicija na tabeli 1. županijske nogometne lige, gdje se sada nalazimo, plod je rada uprave, trenera i igrača koji imaju izuzetan odnos prema klubu, što prije nije bio slučaj. Mi smo ekipa koja se sastoji od deset igrača 30-godišnjaka i deset igrača 20-godišnjaka, a trener je to odlično ukomponirao i rezultat rada je vidljiv. Treningu redovito prisustvuje velik broj igrača, u vijek 15 do 18 mlađica. Imamo dobru ekipu i može se reći da smo postavili odličan koncept. Novi je trener posložio sve kockice u ekipi i mislim da je njegova zasluga što smo tako dobro plasirani i što u klubu vlada

odlična atmosfera.

Koji Vam je plan za drugu polusesonu? Hoće li biti nekih novost kod igrača?

Mladen: Naš je zadatak i dalje zadržati kompaktnost ekipi i nikad ne reći "moramo pobijediti", već "idemo igrati, pa što se desi". Tako je bilo dosad i desilo se 1. mjesto koje nije bilo imperativ u prvom dijelu prvenstva, ali treba reći da je svima nama ipak želja čim se bolje plasirati i ostvariti čim bolje rezultate. Zadovoljan sam igračim kadrom, ali mi je cilj vratiti još dva domaća igrača koji igraju u okolnim klubovima.

Milio, koliko ste Vi, kao predsjednik kluba, zadovoljni rezultatima seniora, ali i ostalih uzrasta?

Milko Bulić: Svi su nam uzrasti negde na sredini tablice i taj je uspjeh dosta dobar, ali smatram da bi se moglo više. Elio Macan trenira našu predtakmičarsku ekipu i pionire što traži veliki angažman. Nažalost ne postoji velik interes za taj uzrast, pa ćemo morati više poraditi na tome. Problem nam predstavlja i organizacija vođenja tih uzrasta. Što se tiče juniora, od mog dolaska u klub problem je predstavljalo treniranje juniora. Po mom mišljenju angažman kod treninga nije dostatan, odnosno mali je broj treninga preko tjedna. Za seniore mogu reći da sreća prati hrabre. Ako si borac to ćeš postići. Pod tim se misli da je angažman trenera i igračkog kadra maksimalan što je rezultiralo 1. mjestom. Zadovoljan

sam sloganom uprave i igrača. Uprava nalazi zajednički jezik u svim segmentima, zbog čega je vidljiv ovakav uspjeh kluba.

Što ako se desi 1. mjesto na kraju sezone?

Milio: Mi ne bižimo od 1. mista te ćemo i dalje raditi na tome da budemo pri vrhu tabele, ča je bija imperativ od početka. Ako dođe do toga da osvojimo 1. mesto, bit će nam iznimna čast, a za eventualan prelazak u viši rang natjecanja zasad klub nema dovoljno financijskih sredstava. Takav prelazak zahtijeva određena sredstva od općine i sponzora, a mi takve troškove ne bismo mogli pokriti.

Hoće li u narednom periodu biti nekih ulaganja u infrastrukturu?

Milio: Moram spomenuti da uporno delamo na reklamama sponzora. Također su naše kratkoročne namjere izgradnja tribina uz glavno nogometno igralište, a u pripremi je i izgradnja pomoćnog nogometnog igrališta koje je nužno kako se ne bi uništavalo glavno igralište pri lošim vremenskim uvjetima. Kako smo pravni sljednik NK Omladinca iz Manjadvorci, stekli smo pravo upravljanja nogometnim igralištem i pomoćnim objektima u Kućima na kojima se odigravaju utakmice za uzrast pionira i juniora. Želja nam je da se poboljšaju uvjeti treniranja na tom terenu, a poradit ćemo i na sanaciji svačionica i uređenju pristupnog terena.

MLADI I SPORT: DAVOR ROCE, predsjednik sutivanske podružnice kluba "Istra bike"

UZ BRDSKI BICIKLIZAM U POTRAZI ZA ADRENALINOM

Predsjednik sutivanske podružnice kluba "Istrabike" iz Labina, 24-godišnji Davor Roce iz Sutivanca, već tri godine iskušava šumske staze duž Istre i Hrvatske u brdskom biciklizmu. Uz njega, ovom se adrenalinskom sportu pridružilo još desetak mladih Sutivančana i to: Sanjin, Stefani i Marko Roce, Tomica i Vili Medančić, Matej Licul te Mauro Frančula, koji redovito na biciklletama dirivaju okolicom svog rodnog mista. Time ujedno više nego kvalitetno, uz upoznavanje prirodnih bogatstava svog kraja, provode slobodno vrijeme.

Davore, što te privuklo ovom sportu?

- Ne znan kako san se počeja baviti tim sportom. Pelja san se sa starom bicikleton po boški i to me ponukalo da kupim novi bike. Ali nakon prvega dira, kad se strovališ u Rašu, taj te sport obuzme. Brdski je biciklizam pravi mazohizam u jednu ruku, ali je super. Super se osjećaš. To nidan ne vjeruje dok ne napravi prvi dir. Uostalom živimo na takoven terenu da će prije doj u Gracišće s bicikleton nego autom, pa je bicikleta u jednu ruku i prijevozno sredstvo.

Dolazi zima. Znači li to manje dirivanja s bicikletom?

- Po zimi se više peljemo nego po liti. Bolji su tereni. Klizavo je, ima blata. Liti pak je preteplio, staze su prašnjave, zareštene i pune paučina.

Koliko redovito treniraš i gdje se sve natječeš?

- Natjecasan se po cijeloj Hrvatskoj i u Sloveniji, ali nis niš osvaja. Moram priznati da nis s tim opterećen, ali kada počne utrka vajk daješ najviše od sebe. Ne zanimaju me toliko nagrade i priznanja, jer to više delan radi vlastitega gušta. Inače, ne treniran kontinuirano nego kada me uhvati želja za vožnjom. A kad treniran, onda u jenen diru napravin i 30 do 70 kilometri. Tako san upozna središnju i sjeveroistočnu Istru i to njihove šumske staze. Ča se tiče priznanja, naš je Vili Medančić viceprvak Hrvatske

u disciplini "uphill". Lani smo anke u Sutivancu organizirali prvu kružnu utrku cross country "Sutivanac XC" na stazi od 4 kilometra koju smo očistili i uređili vlastitom inicijativom za lanjsku Sutivanjicu. Nažalost ove se godine ni održala zbog finansijskih problema, ali svakako namjeravamo je organizirati narednih godina.

Koliko je sutivanska podružnica očistila biciklističkih staza i gdje?

- Stalno smo u nekoj akciji čišćenja. Većinom su to staze oko Sutivanca, jer su od tuda svi članovi podružnice. Osim ove staze za utrku od 4 kilometra, očistili smo puno putova, a ni sam ne znam koliko je to kilometara. Prema Raši, Oriču... Za naš trening uredili smo još jednu kružnu stazu, ali ona još ni spremna za neka natjecanja. Sve sami delamo na ruke, a financiramo se nešto u sklopu klu-

ba i od sponzora. Snalazimo se i nije svaki put lako.

Koji su daljnji planovi kluba, ali i tebe osobno?

- Drugusezonu mislimosudjelovati na pustolovnim utrkama. Tu se uz biciklizam kombiniraju i druge discipline kao ča je trčanje, odnosno trakking, veslanje, spuštanje po stijenama s konopima. U travnju gremo na takovu utrku u Rijeku, od Klane preko Učke pa sve do mora, koja traje i do 30 sati. Anke imamo u planu daljnje čišćenje staza te srediti dio staze di se nalazi jena stijena pogodna za penjanje u visini od 10 do 15 metara. Kako san se u zadnje vrime počeja baviti penjanjem i veslanjem, mislin da ne bi bilo loše i da nan malo prodube Rašu pa da se lakše moremo peljati s kajakon, ča je prava fora.

TRIPTIH d.o.o.

USLUGE U BRODOGRADNJI
GRADITELJSTVU I TRGOVINI

SEA & LAND ARCHITECTURE

OPREMANJE BRODSKIH NASTAMBI
OPREMANJE KUHINJA
OPREMANJE RASHLADNIH KOMORA
PROJEKT
UNUTARNJEG I VANJSKOG PROSTORA

B. LEONARDELLI 7 PULA
T/F +385.052.388947

ZAJEDNIČKI BRAVARSKO - TOKARSKI OBRT

VIKTOR

SUTIVANAC
Gorica 9
52341 ŽMINJ

Izrađujemo:

vrata, prozore,
ograde i portune
kovano i obično,
hale, nadstrešnice,
pokrivanje i oblaganje
panelima i limom te
završna limarija.

vlasnici:

Denis Roce
gsm: 098 862 817
Dorijano Roce
gsm: 098 372 579
tel. / fax: 052/567 180
tel.: 052/567 095

ZR GRADITELJSTVO
d.o.o. - SUTIVANAC

gsm: 091 52 52 975
tel.: 052 567 177
vl. Zlatko Roce

STAKLARSKA RADNJA

vl. Nevenko ORLIĆ

CROATIA * 52100 PULA

Juršići 29

tel.: 052 / 579-056

gsm: 098 / 219-755

Fermal

Poduzeće za pogrebne usluge,
transport, trgovinu i cvjećarna d.o.o.
vl. Mladen i Nedeljka Filipović
Frkeči 48, Barban

tel./fax: 052/567-133, 567-477
gsm: 098 219-188,
gsm: 098 701-812
e-mail: fermal@inet.hr

TRGOVINA MJEŠOVITE ROBE

STIHL

VIKING

- ZASTUPSTVO ZA STIHL I VIKING UREĐAJE
- SJEMENSKA ROBA
- GNOJIVA
- BOJE I LAKOVI
- ŽELJEZARIJA

Tel./fax: (052) 567-624
382-217
382-218

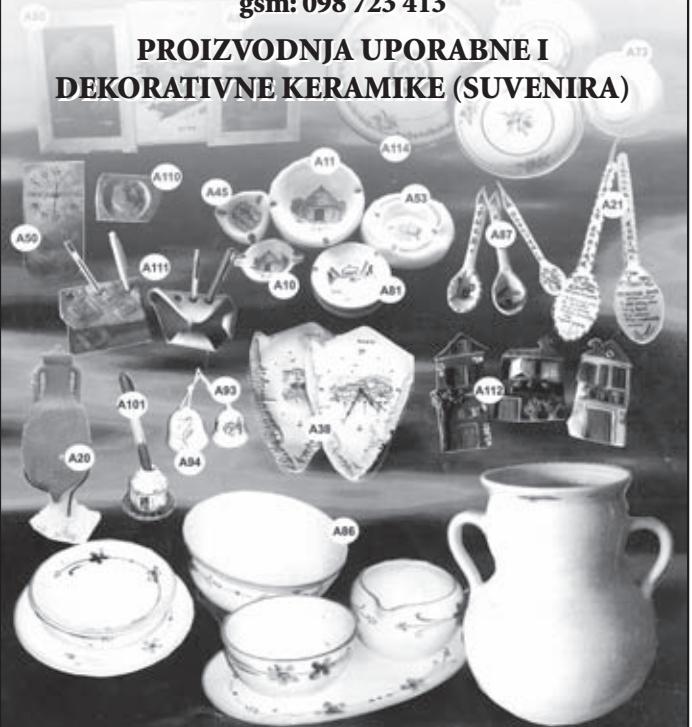
Prodavaona:
Barban 9
52207 BARBAN

ZAMELI
d.o.o.

VELTONY

G. Martinuzzi 16, RABAC
tel./fax: 052 / 852 693
gsm: 098 723 413

PROIZVODNJA UPORABNE I DEKORATIVNE KERAMIKE (SUVENIRA)

LJEKARNA VALUN depo BARBAN

RADNO VRIJEME:

ponedjeljak, utorak srijeda: od 8 do 15 sati
četvrtak: od 13 do 20 sati, subota: od 8 do 12 sati
telefon: (052) 393 470

STROJEVI, OPREMA
PREHRAMBENA PROIZVODNJA

IZO d.o.o.
Balići 18, 52341 Žminj
telefon: 052 300 270

KRUH, TORTE I KOLAČI ZA SVE PRIGODE

KONOBA TERAN MANJADVORCI

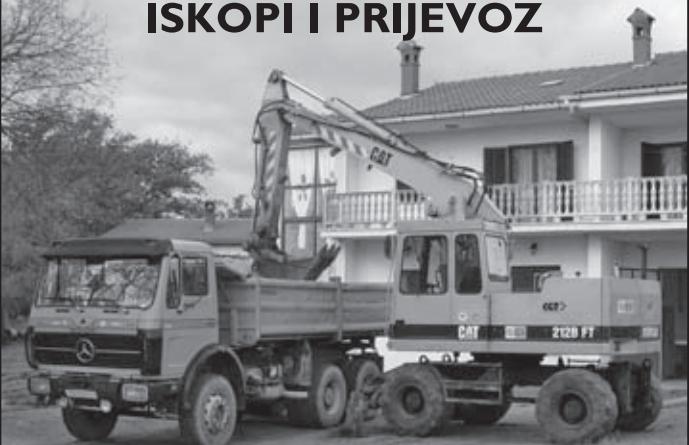

Istarska i mediteranska kuhinja po tradicionalnoj recepturi

vl. Mladen Jukopila
Manjadvorci 1
telefon: 052/580 324
gsm: 098 656 282

B U L I Ć

OBRT ZA ZEMLJANE RADOVE,
ISKOPI I PRIJEVOZ

vl. Bulić Nevenko
telefon: (052) 580 449
GSM: 098 224 314

Glavani 10
52207 BARBAN

**TRGOVACKI OBRT
HRBOKI
TEL.: 580 604**

4S

Da Stefania

Seljačko domaćinstvo

"Da Stefania"
Draguzeti - Barban

Vl. Nadija Osip
Mob.: 098 420 501

NINA-AUTO

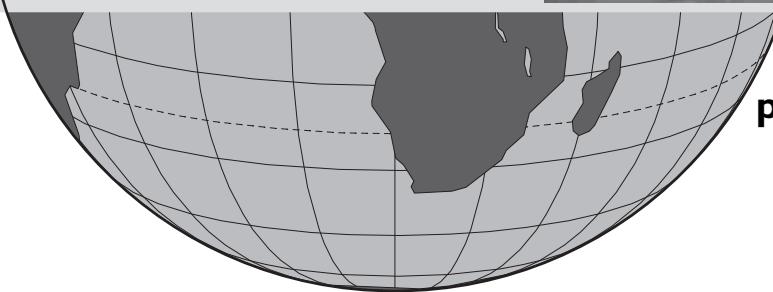
52207 BARBAN, Draguzeti 1/A
tel.: 052 567 211
tel./fax: 052 567 472
e-mail: nina-auto@inet.hr

**NINA
AUTO**

**Prodaja vozila
ISUZU i LADA**

**Traktori i
poljoprivredna mehanizacija:
EURO WOLF, CLAAS,
IMT, TOMO VINKOVIC,
GOLDONI, UNIVERZAL
te rezervni dijelovi i
sjemenska roba**

KVARANTA

STROJNA OBRADA MOTORA I TRGOVINA REZERVnim DIJELOVIMA

BARBAN, Melnica 13a tel. 052 / 567 421, gsm 098 / 421 781

Ovlašteni smo zastupnik**ORIGINALNI
REZERVNI DIJELOVI****Perkins**
Motori**za Istarsku županiju.****DOSTAVA NA VAŠU
KUĆNU ADRESU****GENERALNI REMONT MOTORA!
POPUST ZA MEHANIČARE!**

- Strojna obrada motora
- Rezervni dijelovi
- Akumulatori
- Ulja i maziva
- Filteri zraka, ulja, goriva, hidraulike
- Auto gume

MASSEY FERGUSON

SAME

DE CONTE d.o.o. Labin
GRADITELJSTVO, NEKRETNINE, UGOSTITELJSTVO I TRGOVINA

Srećan Božić i Novo 2007. Lito!

